

Sygn. akt VI GC 144/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Supińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Denc

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2021 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 2 758,40 złotych (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt osiem złotych czterdzieści groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 lipca 2019 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1 117 złotych (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 144/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 lipca 2019 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 2 758,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany jako ubezpieczyciel w zakresie odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody powstałej w pojeździe marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 16 kwietnia 2019 roku, jest zobowiązany z tytułu powyższej szkody do zapłaty odszkodowania odpowiadającego kosztom najmu pojazdu zastępczego w czasie naprawy uszkodzonego pojazdu na rzecz poszkodowanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S., który przelał swoją wierzytelność z tego tytułu na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w Ł., z którym została zawarta umowa najmu pojazdu zastępczego. Z kolei ten podmiot dokonał powierniczego przelewu przedmiotowej wierzytelności na powoda.

Dochodzona pozwem kwota obejmuje nieuznane przez pozwanego koszty najmu pojazdu zastępczego w czasie naprawy uszkodzonego pojazdu marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) w kwocie 2 758,40 złotych, albowiem pozwany ubezpieczyciel przyznał i wypłacił z tego tytułu jedynie kwotę 2 752 złotych.

Powód wskazał również, że poszkodowany nie jest uprawniony do odliczenia podatku VAT, wobec czego dochodzi odszkodowania w wartości brutto.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 07 stycznia 2020 roku w sprawie o sygn. akt VI GNc 6145/19 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. domagał się oddalenia powództwa wskazując, że w dniu 16 kwietnia 2019 roku pozwany skierował do użytkownika (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. wiadomość mailową, w której złożył propozycję bezgotówkowej organizacji najmu pojazdu zastępczego i zastrzegł jednocześnie możliwość weryfikacji stawki najmu w przypadku skorzystania z propozycji innej wypożyczalni. Propozycja bezgotówkowej organizacji najmu pojazdu zastępczego została przedstawiona z dokładnym wskazaniem klasy pojazdów oraz stawek dobowych najmu, a zatem poszkodowany miał możliwość swobodnego zapoznania się z ofertą, wskazano również dane kontaktowe, pod którymi można uzyskać informację oraz możliwość weryfikacji stawki. Informacja o możliwości najmu pojazdu zastępczego została przedstawiona również upoważnionemu serwisowi w protokole szkody z dnia 19 kwietnia 2019 roku w formie przejrzystego komunikatu w tabeli. Warsztat powinien zaś poinformować poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu, który zorganizowałby pozwany. Fakt nieprzekazania informacji poszkodowanemu nie może obciążać pozwanego. Warsztat winien dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody oraz zadbać w identyczny sposób o interesy drugiej strony, jak o własne.

Pozwany przyznał, że przedstawiciel powoda kontaktował się z ubezpieczycielem w celu uzyskania informacji odnośnie organizacji najmu pojazdu zastępczego, jednakże zdaniem pozwanego nie miał on rzeczywistej intencji przekazania tych informacji poszkodowanemu – nie miał on bowiem interesu w zorganizowaniu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, albowiem powodowi zależało na tym, ażeby poszkodowany wynajął pojazd od niego bezpośrednio. Była to jedynie przyjęta taktyka procesowa. Pozwany wskazał, że nie jest zobowiązany do weryfikowania, czy ustalenia zostały przekazane poszkodowanemu. Poszkodowany natomiast nie skorzystał z propozycji pozwanego i wynajął pojazd od powoda, gdzie zastosowana stawka najmu została rażąco zawyżona.

Wobec treści pisma pełnomocnika pozwanego z datą w nagłówku „dnia 27 maja 2020 roku” (data prezentaty: 2020-05-28), a także wobec treści sprzeciwu, a w szczególności rozbieżności między treścią punktu 4 sprzeciwu (strona 2 sprzeciwu), gdzie pozwany wskazał, że „nie twierdzi, że na lokalnym rynku nie występują stawki w wysokości dochodzonej przez powoda”, a dalszą treścią sprzeciwu, w którym pozwany wskazał, że „zastosowana w umowie najmu stawka została rażąco zawyżona” (strona 4 sprzeciwu) oraz że „stawka ta (powoda – przyp. mój) nie stanowi stawki rynkowej, a powód nie składa żadnych dowodów na poprawcie swoich twierdzeń” (strona 5 sprzeciwu) zarządzeniem z dnia 30 maja 2020 roku zobowiązano pełnomocnika pozwanego do jednoznacznego oświadczenia, czy pozwany kwestionuje także rynkowy charakter stawki powoda w niniejszej sprawie, czy nie kwestionuje tej okoliczności, pod rygorem uznania, że pozwany kwestionuje, aby stawka powoda była stawką rynkową, tak jak wskazano w sprzeciwie na stronie 5.

W odpowiedzi na powyższe pozwany w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 17 czerwca 2020 roku” (data prezentaty: 2020-06-19, k. 180-181 akt) oświadczył, że kwestia rynkowości stawek nie ma znaczenia dla przedmiotowego postępowania, a pozwany „nie twierdzi, że na lokalnym rynku nie występują stawki w wysokości dochodzonej przez powoda”.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 16 kwietnia 2019 roku w wyniku kolizji drogowej, za którą odpowiedzialność ponosił sprawca ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S., uszkodzeniu uległ pojazd marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) użytkowany na podstawie umowy leasingu przez (...) spółkę akcyjną z siedzibą w S.. Pojazdem tym poruszał się pracownik (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. – M. S..

(...) spółka akcyjna z siedzibą w S. nie był uprawniony do obniżenia należnego podatku VAT o jakąkolwiek część kwoty podatku naliczonego.

niesporne, a nadto: zeznania świadka M. S. – protokół rozprawy z dnia 18 grudnia 2020 roku przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi – k. 257 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:33-00:11:05)

W dniu 16 kwietnia 2019 roku brat M. B. S. za zgodą i wiedzą osób uprawnionych do reprezentowania (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. zgłosił w imieniu tego podmiotu szkodę w pojeździe marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczycielowi sprawcy szkody, tj. (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S. i wskazał do kontaktu adres poczty elektronicznej (...)

Tego samego dnia, tj. w dniu 16 kwietnia 2019 roku, o godzinie 11:03 na wskazany adres mailowy (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. przesłał (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S. potwierdzenie zgłoszenia szkody wraz z wykazem dokumentów niezbędnych do kontynuowania postępowania likwidacyjnego oraz złożył propozycję zorganizowania poszkodowanemu bezgotówkowego wynajmu pojazdu zastępczego wskazując na „przykładową ofertę cenową”, w tym za najem pojazdu klasy B w kwocie 86 złotych brutto za dobę. Wskazano również dane telefoniczne i mailowe do kontaktu oraz pouczono, że jeżeli warunki najmu pojazdu zastępczego przedstawione przez przedstawiciela wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem nie spełnią oczekiwań poszkodowanego, może on skontaktować się bezpośrednio z ubezpieczycielem w celu dopasowania usługi do wymagań poszkodowanego.

Jednocześnie wskazano, że poszkodowany może wybrać inną firmę wynajmującą pojazdy zastępcze. W każdym zaś przypadku czas najmu, jak i jego koszt – dobową stawka – podlegają weryfikacji do wysokości wskazanej przez ubezpieczyciela w przesłanej ofercie, a wynajęty pojazd powinien być zbliżonej klasy – nie wyższej niż pojazd uszkodzony.

wydruk wiadomości mailowej – k. 98-100 akt, zeznania świadka M. S. – protokół rozprawy z dnia 18 grudnia 2020 roku przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi – k. 257 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:33-00:11:05)

Uszkodzony pojazd marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) został bezpośrednio po kolizji odholowany lawetą do autoryzowanej stacji obsługi pojazdów marki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w Ł.. M. S. pracował jako przedstawiciel (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. i zależało mu na jak najszybszej naprawie jego pojazdu oraz jak najszybszym uzyskaniu pojazdu zastępczego, gdyż pracodawca nie miał innego pojazdu, a musiał on jeździć do klientów. Jeszcze tego samego dnia M. S. działając w imieniu (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) autoryzowanej stacji obsługi pojazdów marki (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w Ł.. Wówczas też wynajął on od tego podmiotu pojazd zastępczy marki S. model F.. Strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu m. in. w kwocie 140 złotych netto (172,20 złotych brutto) w przypadku najmu pojazdu na okres powyżej 30 dni. W umowie wskazano, że podstawienie pojazdu wynajmowanego pod adres i w czasie wskazanym przez najemcę nie podlega dodatkowej opłacie, umowa nie jest także obciążona kaucją, karami umownymi ani żadnymi dodatkowymi opłatami (za opony zimowe, nawigację, fotelik dla dziecka, możliwość palenia w samochodzie, za przewożenie zwierząt, za mycie po zakończeniu najmu). Wynajmowany pojazd posiadał pełne ubezpieczenie OC oraz AC for rent, a najemca nie jest obciążony udziałem własnym za szkodę w pojeździe wynajmowanym.

W tym samym dniu, tj. w dniu 16 kwietnia 2019 roku, M. S. działając w imieniu (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową z siedzibą w Ł. umowę o przelew wierzytelności przysługującej mu względem towarzystwa (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S. z polisy OC sprawcy z tytułu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w celu pokrycia kosztów tego najmu.

umowa najmu pojazdu zastępczego klasy B – k. 23 akt, umowa o przelew wierzytelności z polisy oc sprawcy – k. 56 akt, zlecenie naprawy pojazdu – k. 47 akt, zeznania świadka M. S. – protokół rozprawy z dnia 18 grudnia 2020 roku przed Sądem Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi – k. 257 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:33-00:11:05)

W dniu 16 kwietnia 2019 roku o godz. 19:52 przedstawiciel zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w Ł. – B. P. zwrócił się mailowo do (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. z pytaniami dotyczącymi najmu pojazdu zastępczego, w tym: jaki pojazd otrzyma uszkodzony, czy będzie to pojazd tej samej marki i z tego samego segmentu, co pojazd uszkodzony, czy pojazd nie będzie starszy niż dwuletni, czy uszkodzony otrzyma pojazd „od ręki”, czy trzeba będzie na niego czekać i jak długo, z jakiej konkretnie wypożyczalni będzie pochodził pojazd, czy pojazd będzie podstawiony do miejsca zamieszkania lub wykonania usługi naprawy, czy możliwe jest podstawienie pojazdu poza godzinami pracy wypożyczalni, czy wiąże się z tym dodatkowe opłaty, na jaki okres uszkodzony otrzyma pojazd zastępczy, czy będzie mógł korzystać z pojazdu zastępczego przez cały czas unieruchomienia pojazdu, czy przewidziany jest limit kilometrów (a jeżeli tak – jaka będzie opłata za jego przekroczenie), czy uszkodzony będzie musiał wpłacić kaucję i w jakiej wysokości, czy umowa będzie przewidywać dodatkowe opłaty i w jakiej wysokości (np. za fotelik dziecięcy, za przewożenie zwierząt, za zimowe opłaty, za mycie samochodu, itp.), czy umowa będzie przewidywała jakieś kary umowne, czy pojazd będzie miał pełne ubezpieczenie OC oraz AC for rent, czy w umowie będzie przewidziany udział własny w razie szkody, czy możliwe jest otrzymanie wzoru umowy.

Jednocześnie ubezpieczyciel został poinformowany, że uszkodzony zawarł już umowę najmu pojazdu zastępczego.

wydruk wiadomości mailowej – k. 101-102 akt

W dniu 19 kwietnia 2019 roku odbyły się oględziny uszkodzonego pojazdu marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...). Oględziny odbywały się w obecności przedstawiciela zakładu naprawczego.

W protokole oględzin zawarto informację o możliwości bezgotówkowego wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem podmiotów współpracujących z ubezpieczycielem wskazując na „przykładową ofertę cenową”, w tym za najem pojazdu klasy B w kwocie 86 złotych brutto za dobę. Pouczono również, że jeżeli warunki najmu pojazdu zastępczego przedstawione przez przedstawiciela wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem nie spełnią oczekiwań uszkodzanego, może on skontaktować się bezpośrednio z ubezpieczycielem w celu dopasowania usługi do wymagań uszkodzanego. Jednocześnie wskazano, że uszkodzony może wybrać inną firmę wynajmującą pojazdy zastępcze. W każdym zaś przypadku czas najmu, jak i jego koszt – dobową stawkę – podlegają weryfikacji do wysokości wskazanej przez ubezpieczyciela w przesłanej ofercie, a wynajęty pojazd powinien być zbliżonej klasy – nie wyższej niż pojazd uszkodzony.

protokół oględzin – k. 28-29 akt

W dniu 31 maja 2019 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 32 dni (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Ł. wystawił uszkodzanemu (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S. fakturę o numerze (...) na kwotę 5 510,40 złotych brutto (według stawki w kwocie 172,20 złotych brutto).

faktura – k. 24 akt

W dniu 17 czerwca 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Ł. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę zlecenia oraz w jej wykonaniu – umowę o powierniczy przelew wierzytelności z polisy OC uszkodzanego z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa o przelew wierzytelności z polisy OC – k. 18 akt, umowa o powierniczy przelew wierzytelności – k. 58 akt, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności – k. 59 akt, pełnomocnictwo – k. 63, 66, 68 akt oraz w aktach szkody

(...) spółka akcyjna z siedzibą w S. tytułem odszkodowania obejmującego koszty najmu pojazdu zastępczego przyznał i wypłacił kwotę 2 752 złotych uwzględniając okres najmu wynoszący 32 dni oraz stawkę w kwocie 86 złotych brutto za dobę.

decyzja – k. 60 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zakresie, w jakim pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wskazane powyżej dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd nie oparł się jednakże na umowie najmu pojazdu zastępczego z dnia 16 kwietnia 2019 roku (k. 23 akt) w zakresie, w jakim stanowić miała ona dowód wynajęcia pojazdu przez poszkodowanego w tym dniu o godzinie 17:00 – dopisek w tym zakresie został poczyniony bowiem odręcznie i ołówkiem przez nieznaną osobę, co nie pozwala na uznanie go za wiarygodny. Podobnie – odnośnie protokołu zwrotu pojazdu zastępczego (k. 48 akt) – informacja o jego zwrocie w dniu 18 maja 2019 roku o godzinie 10:00 również została wpisana odręcznie i ołówkiem, przy czym wobec niespornego okresu najmu – okoliczność ta pozostawała bez znaczenia.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych dla jej rozstrzygnięcia okoliczności, w szczególności dotyczy to dokumentów potwierdzających przebieg naprawy pojazdu marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...), albowiem okres najmu pojazdu zastępczego determinowany m. in. okresem naprawy pojazdu uszkodzonego nie był sporny w sprawie. Podobnie bez znaczenia pozostawała przedłożona w sprawie opinia biegłego sądowego sporządzona w sprawie o sygn. akt VIII GC 168/17 Sądu Rejonowego w Białymstoku, bowiem Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w żadnym stopniu nie jest związany poczynionymi w innej sprawie ustaleniami faktycznymi, czy oceną prawną, jak również przedłożona przez powoda umowa najmu z dnia 20 maja 2017 roku zawarta przez 99rent spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z innym najemcą – Sąd miał bowiem na uwadze, że powód nie wykazał, ażeby ta umowa została zawarta w ramach współpracy pozwanego z tym podmiotem, a nadto została ona zawarta dwa lata wcześniej niż umowa będąca przedmiotem niniejszej sprawy, stąd jej warunki mogły ulec daleko idącym zmianom. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawało również pismo z dnia 09 marca 2018 roku Towarzystwo (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (k. 151 akt) dotyczące bliżej nieokreślonej reklamacji w związku z najmem pojazdu zastępczego, jak również przedłożone przez powoda tabele porównujące warunki najmu pojazdu zastępczego wynikające z umowy zawartej z zakładem naprawczym z warunkami najmu oferowanymi przez wypożyczalnię współpracującą z pozwanym (k. 155-159 akt). Powód wprawdzie przedłożył ogólne warunki umów najmu pojazdów zastępczych zawieranych przez te podmioty (k. 158 akt), ale nie wykazał, że umowy takiej właśnie treści zawierano w okresie likwidacji szkody (kwiecień – maj 2019 roku) w odniesieniu do poszkodowanych, wobec których obowiązek naprawienia szkody ciążył na pozwanym i co do umów zawieranych w ramach współpracy z pozwanym. Nie sposób bowiem wykluczyć, że warunki najmu pojazdów zastępczych wynegocjowane przez pozwanego były odmienne, na co wskazywałyby chociażby oświadczenia z dnia 17 lutego 2018 roku i z dnia 03 stycznia 2018 roku (k. 103, 104 akt), z których wynika, iż współpracująca z pozwanym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (koncesjonowany przedstawiciel (...)) oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w K. świadczyły usługi najmu pojazdów zastępczych na terenie całego kraju, a oferowane przez te podmioty ceny obejmowały także dodatkowe usługi bezpośrednio związane z wynajmem pojazdu (obsługę klienta poza godzinami pracy biur wypożyczalni, przygotowanie pojazdu do wynajmu, użytkowanie wynajmowanego pojazdu poza granicami RP oraz podstawienie i odbiór pojazdu od klienta zgodnie z jego życzeniem). Podmioty te w przypadku najmu nie pobierały również kaucji, a najmy samochodów stosowano bez limitów kilometrów, z aktualnym ubezpieczeniem OC i AC.

Jednocześnie wprowadzie pozwany, powołując się na tajemnicę przedsiębiorstwa, nie przedłożył żądanych projektów umów najmu, niemniej jednak podkreślić należy, że Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 08 grudnia 2016 roku (sygn. akt XX III Ga 2060/17), w którym wskazano, że nie jest wymagane, aby ubezpieczyciel złożył poszkodowanemu ofertę najmu w rozumieniu art. 66 k.c., to jest zawierającą wszystkie opisane w tym przepisie warunki. Wystarczające jest bowiem przedstawienie tylko podstawowych zasad najmu przez ubezpieczyciela, a nawet sama propozycja takiego najmu, po której poszkodowany powinien podjąć inicjatywę zmierzającą do ustalenia interesujących go warunków najmu i w oparciu o nie podjąć decyzję, czy korzysta z propozycji ubezpieczyciela, czy poszukuje samodzielnie pojazdu zastępczego na rynku będąc jednocześnie świadomym, że będzie zobowiązany do pokrycia kosztów wykraczających ponad te wynikające z propozycji ubezpieczyciela. Również wskazać należy, że dane przekazane w czasie rozmowy telefonicznej, czy mailowo także nie muszą wyczerpywać przesłanek, które pozwalałyby uznać je za ofertę w rozumieniu art. 66 k.c., wystarczające jest, że stanowią one informacje pozwalające poszkodowanemu powziąć wiedzę co do tego, że istnieje możliwość wypożyczenia pojazdu u ubezpieczyciela, a także co do tego, jaka jest orientacyjna stawka najmu. Na podstawie bowiem tych informacji poszkodowany może uzyskać przekonanie, że w istocie stawka ta jest znacznie niższa od tej, którą ustalono w umowie najmu zawartej z powodem (tak Sąd Okręgowy w Szczecinie w uzasadnieniu wyroku z dnia 08 grudnia 2017 roku, sygn. akt VIII Ga 422/17).

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. S. i oparł się na nich ustalając, że szkoda za wiedzą i zgodą osób uprawnionych do reprezentowania użytkownika pojazdu – (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. – została zgłoszona przez brata M. B., a także że to świadek jako pracownik tej spółki korzystał z uszkodzonego pojazdu. Jednocześnie wprowadzie świadek wskazał, że nie otrzymał od ubezpieczyciela informacji o możliwości najmu pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem i akceptowanych stawkach w razie wynajęcia takiego pojazdu we własnym zakresie, niemniej jednak Sąd zważył, że świadek nie był poszkodowanym w niniejszym zdarzeniu, lecz był nim użytkownik pojazdu – (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. i to do niego były kierowane informacje ubezpieczyciela.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 10 marca 2021 roku Sąd oddalił wniosek powoda o zobowiązanie wskazanych przez powoda podmiotów do przedłożenia cenników usług zawierających stosowane przez nie stawki za najem pojazdów zastępczych mając na uwadze, że powód przedłożył zestawienie stawek stosowanych przez te podmioty (k. 70 akt). Jednocześnie zestawienie to nie mogło stanowić dowodu na rynkowość stawki zastosowanej przez powoda, albowiem dotyczy ono wybranych przez powoda podmiotów, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie te cenniki usług najmu pojazdów zastępczych, które stanowiły poparcie jego twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za najem stosowanych przez inne podmioty. Nadto Sąd miał na uwadze, że powód nie zdołał wykazać, że podmioty te świadczą usługi najmu pojazdów zastępczych na lokalnym dla poszkodowanego – (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. – rynku, siedziby tych podmiotów znajdują się bowiem w Ł. i okolicach, tymczasem poszkodowany ma siedzibę w S. i ten obszar jest dla niego rynkiem lokalnym.

Sąd nie przeprowadził pozostałych dowodów wskazanych w pozwie, w tym dowodu z opinii biegłego sądowego, albowiem powód cofnął wnioski w tym zakresie oświadczeniem zawartym w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 06 marca 2020 roku” (data prezentaty: 2020-03-09, k. 133-139 akt).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 2 758,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 lipca 2019 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) w dniu 16 kwietnia 2019 roku.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował żądanie pozwu w zakresie wysokości stawki najmu zarzucając naruszenie przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i § 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono. Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 16 kwietnia 2019 roku. Nie ma bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

W niniejszej sprawie sporna była stawka za najem pojazdu zastępczego w świetle zarzutu pozwanego w przedmiocie naruszenia przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody. Nie kwestionując bowiem swojej odpowiedzialności co do zasady, ani rynkowości stawki zastosowanej przez powoda, ani też okresu najmu pozwany zakwestionował przyjętą przez powoda dobową stawkę najmu pojazdu zastępczego zarzucając, że zaoferował poszkodowanemu zorganizowanie pojazdu zastępczego przez pozwanego z ogólnopolskiej wypożyczalni po niższej cenie niż pojazd wynajęty, z czego poszkodowany nie skorzystał.

Odnosząc się do kwestii naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, to wskazać należy, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnego podmiotu oferującego pojazdy zastępcze, o ile stawka najmu zastosowana przez ten podmiot mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym, przy czym w tym miejscu wskazać należy, że pozwany w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 17 czerwca 2020 roku” (data prezentaty: 2020-06-19, k. 180-181 akt) jednoznacznie oświadczył, że pozwany „nie twierdzi, że na lokalnym rynku nie występują stawki w wysokości dochodzonej przez powoda”.

Poszkodowany ma jednakże także, na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 2214), obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie

wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów podnosząc, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego, co wyraźnie podkreślił także Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17).

W uzasadnieniu powyższej uchwały Sąd Najwyższy zmierzył się z problemem usystematyzowania dotychczasowej wykładni i praktyki orzekania w przedmiotowych sprawach. Sąd Najwyższy w przytoczonej uchwale stwierdził, że nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane – bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego – w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu – we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów – skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu) zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te – w zakresie nadwyżki – będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje przemawiające za uznaniem ich za „celowe i ekonomicznie uzasadnione”. W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego, czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Z uwagi na ciężący na ubezpieczycielu obowiązek szczególnej, podwyższonej staranności nie można też przypisać decydującego znaczenia czynnikowi w postaci szczególnego zaufania, jakie poszkodowany ma do kontrahenta, z którego usług chciałby skorzystać. Poniesienia wyższych kosztów nie uzasadnia również sama przez się prostota skorzystania z oferty najmu złożonej przez przedsiębiorcę prowadzącego warsztat naprawczy, w którym uszkodzony pojazd ma być naprawiany. Konieczność dodatkowego kontaktu z ubezpieczycielem – w praktyce zwykle telefonicznego, czy mailowego – nie może być uznana za niedogodność, która uzasadnia poniesienie wyższych kosztów najmu. Co więcej, należy uznać, że w ramach ciężącego na poszkodowanym obowiązku minimalizacji szkody i współdziałania z dłużnikiem (ubezpieczycielem) mieści się obowiązek niezwłocznego zasięgnięcia informacji co do tego, czy ubezpieczyciel może zaproponować poszkodowanemu pojazd zastępczy równorzędny uszkodzonemu (zniszczoneму). Tym samym obowiązek ten ciąży na poszkodowanym nawet, gdyby ubezpieczyciel sam nie przejawiał inicjatywy w tym zakresie. Nie ma to przy tym nic wspólnego z koniecznością poszukiwania przez poszkodowanego najtańszej oferty rynkowej najmu, nie jest bowiem istotne to, czy propozycja ubezpieczyciela jest najtańsza, lecz to, że jest przez niego akceptowana.

W niniejszej sprawie bez wątpienia pozwany zakład ubezpieczeń w dniu 16 kwietnia 2019 roku, o godzinie 11:03 na wskazany adres mailowy przesłał poszkodowanemu (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S. potwierdzenie zgłoszenia szkody wraz z wykazem dokumentów niezbędnych do kontynuowania postępowania likwidacyjnego oraz złożył propozycję zorganizowania poszkodowanemu bezgotówkowego wynajmu pojazdu zastępczego wskazując na „przykładową ofertę cenową”, w tym za najem pojazdu klasy B w kwocie 86 złotych brutto za dobę, wskazał dane telefoniczne i mailowe do kontaktu oraz pouczył, że jeżeli warunki najmu pojazdu zastępczego przedstawione przez przedstawiciela wypożyczalni współpracującej z ubezpieczycielem nie spełnią oczekiwań poszkodowanego, może on skontaktować się bezpośrednio z ubezpieczycielem w celu dopasowania usługi do wymagań poszkodowanego, a także że poszkodowany może wybrać inną firmę wynajmującą pojazdy zastępcze, przy czym w każdym zaś przypadku czas

najmu, jak i jego koszt – dobową stawkę – podlegają weryfikacji do wysokości wskazanej przez ubezpieczyciela w przesłanej ofercie, a wynajęty pojazd powinien być zbliżonej klasy – nie wyższej niż pojazd uszkodzony. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że uszkodzony wynajął pojazd zastępczy w tym samym dniu, tj. w dniu 16 kwietnia 2019 roku, a zatem po myśli art. 6 k.c. to pozwany obciążał obowiązek wykazania, że uszkodzony otrzymał powyższą wiadomość jeszcze przed wynajęciem pojazdu zastępczego od poprzednika prawnego powoda. Podkreślić w tym miejscu należy, że Sąd nie oparł się na umowie najmu pojazdu zastępczego z dnia 16 kwietnia 2019 roku (k. 23 akt) w zakresie, w jakim stanowić miała ona dowód wynajęcia pojazdu przez uszkodzonego w tym dniu o godzinie 17:00 – dopisek w tym zakresie został poczyniony bowiem przez nieznaną osobę odręcznie i ołówkiem, co nie pozwala na uznanie go za wiarygodny, a jednocześnie pozwany nie przejawiał żadnej inicjatywy dowodowej w ustaleniu tej okoliczności. Powyższe więc powoduje, że pozwany nie zdołał wykazać, że uszkodzony mając już wiedzę o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, czy we współpracujących z nim podmiotach i akceptowanych stawkach w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie (o czym świadczy mail pozwanego z godziny 11:03), wynajął pojazd od powoda nie interesując się w żadnym stopniu propozycją ubezpieczyciela, czym naruszył obowiązek zapobieżenia powiększeniu szkody. W szczególności pozwany nie podjął bowiem żadnej inicjatywy w ustaleniu, kiedy, tj. o jakiej godzinie w dniu 16 kwietnia 2019 roku doszło do zawarcia umowy najmu.

Z całą zaś pewnością w tej sytuacji późniejsze informowanie uszkodzonego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego i akceptowanych stawkach w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie dokonane w toku oględzin pojazdu w dniu 19 kwietnia 2019 roku nie miały znaczenia, albowiem uszkodzony miał już wynajęty pojazd zastępczy od dnia 16 kwietnia 2019 roku.

Raz jeszcze podkreślić należy, że skoro informacja o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, czy we współpracujących z nim podmiotach i akceptowanych stawkach w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie została przekazana uszkodzowanemu w tym samym dniu, w którym nastąpiło wynajęcie pojazdu (16 kwietnia 2019 roku), to pozwany w myśl art. 6 k.c. winien wykazać, że w chwili zawierania umowy najmu, uszkodzony (...) spółka akcyjna z siedzibą w S.) posiadał już powyższą informację od ubezpieczyciela (bo to pozwany z faktu tego – poinformowania o powyższym uszkodzonego wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne – zastosowanie wskazanej w tej informacji stawki), czego pozwany nie uczynił, a więc nie sposób przypisać uszkodzowanemu naruszenia obowiązku współdziałania z pozwanym i nieinteresowania się propozycją ubezpieczyciela przed tym, jak zawarł umowę najmu z innym podmiotem.

Niezależnie od powyższego Sąd miał na uwadze, że z zeznań świadka M. S. wynikało, że uszkodzony pojazd marki S. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) został bezpośrednio po kolizji odholowany lawetą do autoryzowanej stacji obsługi pojazdów marki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w Ł.. Sam zaś świadek pracował jako przedstawiciel (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. i zależało mu na jak najszybszej naprawie jego pojazdu oraz jak najszybszym uzyskaniu pojazdu zastępczego, gdyż pracodawca nie miał innego pojazdu, a musiał on jeździć do klientów. Powyższe wskazuje więc również na to, że nawet gdyby uszkodzony przed wynajęciem pojazdu miał wiedzę o zasadach najmu od ubezpieczyciela, to powód zdołał wykazać, że z powyższych względów w sprawie zachodziły szczególne potrzeby – pilność wynajęcia pojazdu – po stronie uszkodzonego uzasadniające nieskorzystanie z propozycji pozwanego i wynajęcie pojazdu od innego podmiotu. Jednocześnie podkreślić należy, że nie sposób przy tym wymagać od uszkodzonego, aby w trakcie najmu dokonywał zmiany podmiotu, od którego wynajmuje pojazd zastępczy, tj. by zwrócił dotychczasowy pojazd i wynajął pojazd od podmiotu współpracującego z pozwanym. Postulat minimalizacji szkody, na który powołuje się pozwany, nie ma charakteru bezwzględny i w kontekście normy z art. 361 § 1 k.c. nie może być odczytywany jako konieczność podejmowania wszelkich, nawet wiążących się ze znacznymi dla uszkodzonego niedogodnościami po to, by usunięcie szkody nastąpiło jak najmniejszym kosztem, bez względu na interes uszkodzonego.

Wprawdzie wskazać należy, że z przeprowadzonych w sprawie dowodów nie wynika, aby uszkodzony w jakikolwiek realny sposób rozważał możliwość skorzystania z oferty ubezpieczyciela, przy czym z uwagi na powyższe ustalenia – że pozwany nie wykazał, by w chwili wynajęcia pojazdu uszkodzony miał już wiedzę o propozycji ubezpieczyciela

i akceptowanych przez niego stawkach, a nawet gdyby taką wiedzę miał – to konieczność niezwłocznego uzyskania przez świadka M. S. pojazdu zastępczego w celu umożliwienia mu wykonywania umówionych wizyt u klientów – stanowi dostateczne usprawiedliwienie dla wynajęcia pojazdu w zakładzie naprawczym bezpośrednio po szkodzie – pozostaje to bez wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Z pewnością za potwierdzenie tej okoliczności nie może być bowiem uznany wydruk korespondencji elektronicznej skierowanej przez B. P. do pozwanego w dniu 16 kwietnia 2019 roku o godz. 19:52 (k. 73 akt). Zwrócić należy uwagę po pierwsze na to, że korespondencja ta pochodzi nie od poszkodowanego, lecz od przedstawiciela zakładu naprawczego, który wynajmował także poszkodowanemu pojazd zastępczy, a więc od podmiotu w sposób oczywisty zainteresowanego tym, aby poszkodowany wynajął pojazd zastępczy od niego (za dużo wyższą stawkę niż oferowana przez powoda), a nie od wypożyczalni wskazanych przez pozwanego. Po drugie, pozwany wyraźnie wskazywał w swojej ofercie, że w razie zainteresowania ze strony poszkodowanego wskazane w ofercie wypożyczalnie skontaktują się telefonicznie z poszkodowanym i udzielą mu wszelkich niezbędnych informacji. Zwracanie się w takiej sytuacji do pozwanego zamiast bezpośrednio do wskazanych przez niego wypożyczalni o takie szczegółowe (wymienione w dwunastu pytaniach) informacje uznać należy za bezcelowe, a wręcz za pozorne. Po trzecie, wskazane w wymienionej korespondencji pytania mogą dowodzić co najwyżej zainteresowania zakładu naprawczego warunkami najmu oferowanymi przez wypożyczalnie współpracujące z pozwanym, a nie zainteresowania samego poszkodowanego. Powód nie przedstawił bowiem jakiegokolwiek dokumentu, w którym poszkodowany wykazywałaby osobiście takie realne zainteresowanie wskazanymi w tej korespondencji kwestiami, w tym w szczególności, że np. palenie papierosów w pojeździe, czy przewożenie zwierząt ma dla niego jakiegokolwiek znaczenie i byłoby brane pod uwagę przy rozważaniu ofert najmu pojazdów zastępczych. Co więcej, z zeznań bezpośredniego użytkownika pojazdu wynika, że nie miał on w tym względzie żadnych wymogów, zażądał mu jedynie na jak najszybszym uzyskaniu pojazdu zastępczego, bo stanowiło to jego narzędzie pracy. Wskazać również należy, że nie znajduje uzasadnienia np. domaganie się pojazdu nie starszego niż dwuletni, podczas gdy pojazd uszkodzony w momencie zdarzenia był pojazdem trzyletnim (rok produkcji 2016). Sąd miał także na uwadze, że z treści korespondencji mailowej wynikało, że powyższe pytania zostały zadane pozwanemu już po wynajęciu przez poszkodowanego pojazdu od poprzednika prawnego powoda, co w ocenie Sądu pozwala na uznanie, że ich zadanie nastąpiło jedynie dla stworzenia pozoru zainteresowania się ofertą pozwanego, zwłaszcza że pozwany udzielił odpowiedzi dopiero w dniu 17 kwietnia 2019 roku o godz. 15:10 (k. 101-102 akt). Powyższe oznacza więc, że poszkodowany w istocie nie był zainteresowany ofertą pozwanego, nie czekał bowiem na otrzymanie szczegółowych informacji. Wskazać w tym miejscu przy tym należy, że z oświadczenia z dnia 17 lutego 2018 roku i z dnia 03 stycznia 2018 roku (k. 103, 104 akt) wynika, iż współpracująca z pozwanym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (koncesjonowany przedstawiciel (...)) oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w K. świadczyły usługi najmu pojazdów zastępczych na terenie całego kraju, a oferowane przez te podmioty ceny obejmowały także dodatkowe usługi bezpośrednio związane z wynajmem pojazdu (obsługę klienta poza godzinami pracy biur wypożyczalni, przygotowanie pojazdu do wynajmu, użytkowanie wynajmowanego pojazdu poza granicami RP oraz podstawienie i odbiór pojazdu od klienta zgodnie z jego życzeniem). Podmioty te w przypadku najmu nie pobierały również kaucji, a najmy samochodów stosowano bez limitów kilometrów, z aktualnym ubezpieczeniem OC i AC. Natomiast powód wprowadził przedłożył ogólne warunki umów najmu pojazdu zastępczego zawieranych przez te podmioty (k. 158 akt), ale nie wykazał, że umowy takiej właśnie treści zawierano w okresie likwidacji szkody (kwiecień – maj 2019 roku) w odniesieniu do poszkodowanych, wobec których obowiązek naprawienia szkody ciążył na pozwanych i co do umów zawieranych w ramach współpracy z pozwanym. Nie sposób bowiem wykluczyć, że warunki najmu pojazdów zastępczych wynegocjowane przez pozwanego były odmienne.

Niezależnie jednakże od powyższych rozważań i oceny zachowania poszkodowanego, jak już wskazano powyżej, pozwany nie zdołał wykazać, że poinformował poszkodowanego o możliwości najmu pojazdu zastępczego we współpracujących z nim wypożyczalniach i akceptowanych stawkach za najem w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie zanim jeszcze poszkodowany w ogóle pojazd zastępczy wynajął. Pozwany skierował bowiem przedmiotową informację do poszkodowanego w dniu 16 kwietnia 2019 roku, o godz. 11:03, również w tym dniu poszkodowany wynajął pojazd zastępczy. W tej sytuacji zgodnie z art. 6 k.c. i wskazanym tam rozkładem ciężaru dowodu, to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania, że poszkodowany wynajął pojazd zastępczy od poprzednika prawnego powoda już po otrzymaniu informacji od pozwanego i przed wynajęciem tego pojazdu nie wykazał jakiegokolwiek

zainteresowania propozycją pozwanego, gdyż to pozwany z okoliczności tej chciał wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne w postaci obciążenia poszkodowanego zarzutem naruszenia obowiązku minimalizacji szkody. Wykazaniu tej okoliczności jednakże nie podołał. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że z naruszeniem takim mamy do czynienia jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel zawiadomił poszkodowanego lub jego pełnomocnika o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem i to jeszcze przed wynajęciem przez niego pojazdu od powoda, a więc w sytuacji, gdy poszkodowany taką informację otrzymał nie mając jeszcze zawartej umowy najmu pojazdu zastępczego. Tylko wówczas zachowanie poszkodowanego polegające na zaniechaniu współdziałania z pozwanym w likwidacji szkody w postaci co najmniej podjęcia próby ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu samochodu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, uznać należy za nieprawidłowe i przyczyniające się do powstania szkody. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji o warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te poszkodowanemu nie odpowiadałyby, mógłby on w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Nadto jak już wskazano nawet w sytuacji, gdyby poszkodowany miał wiedzę o propozycji ubezpieczyciela, to konieczność niezwłocznego uzyskania przez świadka M. S. pojazdu zastępczego w celu umożliwienia mu wykonywania umówionych wizyt u klientów, stanowi dostateczne usprawiedliwienie dla wynajęcia pojazdu w zakładzie naprawczym bezpośrednio po szkodzie. Z powyższych więc względów w ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawki w kwocie 172,20 złotych brutto, pozwany natomiast uznał stawkę w kwocie 86 złotych brutto podnosząc, że za taką właśnie stawkę pozwany oferował najem pojazdu zastępczego we współpracujących z nim wypożyczalniach. Niesporny przy tym był okres najmu pojazdu zastępczego oraz odszkodowanie w wartości brutto, pozwany nie kwestionował też rynkowości stawki powoda wskazując na zobowiązanie Sądu, że nie twierdzi, że stawki w wysokości oferowanej przez powoda nie występują na rynku.

W tej sytuacji, gdy niezasadny okazał się zarzut naruszenia przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody, należne poszkodowanemu odszkodowanie stanowiło iloczyn dni najmu pojazdu zastępczego (32 dni, niesporne) i stawki w kwocie 172,20 złotych brutto, a zatem kwotę 5 510,40 złotych. Pozwany wypłacił powodowi dotychczas kwotę 2 752 złotych, a zatem był on zobowiązany do zapłaty jeszcze kwoty 2 758,40 złotych, co oznacza, że żądanie pozwu było zasadne w całości.

Mając na względzie powyższe na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 362 k.c. w zw. z art. 659 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. Sąd zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 2 758,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 29 lipca 2019 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego jako strony przegrywającej na rzecz powoda – jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 1 117 złotych (200 złotych – opłata sądowa od pozwu, 17 złotych – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 900 złotych – koszty zastępstwa procesowego).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 20 marca 2021 roku